

gøre sin Mening og sin Kraft, som kan udtrykkes gennem hans Parti, gældende overfor et saadant Forslag. Men Spørgsmaalet maa jo komme for Rigsdagen og afgøres dér. At det skulde berøre dette Lovforslag meget, eller at man skulde nægte at gaa med til det, fordi der nu blev den ene eller den anden Form for en Stabiliseringsfond, kan jeg ikke tænke mig. Jeg har stadig det Indtryk, at naar Rigsdagen skal gaa med til en saadan Foranstaltning — ikke for Justitsministerens Skyld og ikke i dette Øjeblik for Nationalbankens Skyld, men for Samfundets Skyld —, er det klogt at gøre det uden megen Forhandling, gøre det, fordi man er nødt til det. Jeg kan meget godt forstaa den ærede Ordfører for Venstre, som siger, at han ikke gør dette med noget glad Sind. Der er jo ingen af os, der gør det med noget glad Sind, for saa vidt som det jo var langt bedre, om Nationalbanken uden videre kunde indløse sine Sedler. Jeg anser det for ganske umuligt, at den i Øjeblikket kunde gøre det. Jeg mener, at Nationalbanken skal holde paa sit Guld, endda saa meget, at jeg frygter en saadan Foranstaltning som den, der for nylig blev truffet, at en Del Guld blev sendt ud af Landet. Det skulde hjælpe paa Valutaen, men det hjalp intet, i alt Fald ikke saa meget, at man bagefter kan mærke det. Kronen steg lidt nogle Dage og faldt saa lidt igen, det er ikke til at vide, om Foranstaltningen betød noget. Men det faktiske er dog det, at derigennem fik Nationalbanken en overordentlig stor Indtægt, og selve Sedlerne blev mindre dækkede, end de var i Forvejen.

Naar der nu skal være Udvalg, kan vi jo se, om der kan stilles noget Forslag til Ændring af det nuværende Lovforslag. Jeg tror ikke paa det og ønsker det i og for sig ikke.

Jeg vil endnu kun tilføje nogle Ord om det Spørgsmaal, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds rejste, nemlig om Indløsningen af den danske Skillemonnt, der har cirkuleret i Sverige. Jeg synes, det var dristigt af det ærede Medlem at sige paa Forhaand, at Sverige har et berettiget Krav paa at faa denne Sølvmonnt indløst til Guldverdien. Spørgsmaalet synes mig overmaade vanskeligt; saa længe vi har Møntunionen gaaende — og vi har den dog endnu, hvor mange Angreb der end i Øjeblikket gøres paa den —, forekommer det mig overmaade tvivlsomt, om Sverige har noget som helst Krav, og jeg synes, det er lidt uheldigt, at der fra et dansk Rigsdagsmedlems Side udtales dette — som kun kan benyttes fra Sveriges Side mod os —,

hvis Kravet da ikke er fuldkommen juridisk sikkert; det forstaaer jeg mig ikke paa, men jeg tror det ikke. Jeg tror, der lige saa godt kunde gøres det gældende, at Sverige intet Krav har; saa sparede vi Pengene, og saa behøvede man ikke at diskutere om, hvem der skulde betale. Det ærede Medlem gaar ud fra, at Nationalbanken er pligtig til det, jeg tvivler om, at en saadan Forpligtelse uden Lov kan lægges paa Nationalbanken. Det vil naturligvis interessere mig at høre en Udtalelse af den højtærede Justitsminister, der i Embeds Medfør har Forstand paa disse Ting. Jeg tror, at selve Sagen vil komme til at passere gennem Finansministeriet, men jeg tvivler ikke om, at en saa alsidig Mand som den højtærede Justitsminister er fuldkommen inde i det Spørgsmaal og kan give os fuld Besked derom.

Som sagt, hvad selve Lovforslaget angaar, vil jeg ubetinget stemme derfor.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) for de Bemærkninger, han fremsatte med Hensyn til Lovforslaget. De Bemærkninger falder fuldstændig sammen med Regeringens Anskuelser. Ogsaa jeg tror, at dette Lovforslag maa vedtages i den Skikkelse, hvori det er fremsat, jeg tror ikke, man fra nogen Side vil vove at gaa mod det og derved bidrage til, at Guldet forsvinder, idet Følgen maatte blive, enten at Nationalbanken maatte indløse de Sedler, der kom, fuldtud, saaledes at Guldet gik, eller ogsaa maatte Nationalbanken lade være med at udstede flere Sedler, som atter skulde indløses, den maatte standse Seddeludstedelsen; men saa vilde hele Forretningstilværet selvfølgelig gaa i Staa; det anser jeg for umuligt.

Hvad angaar de Bemærkninger, det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) kom med, synes jeg, at det ærede Medlem var noget langt ude, naar han kom ind paa den Betragtning, at da det var Nationalbanken, som var Skyld i Ulykken, maatte den ogsaa bringe os ud af den. Jeg skal ikke komme ind paa, hvem der har Skyld eller ikke Skyld, jeg skal kun sige saa meget, at det forekommer mig noget uretfærdigt at lægge alt over paa Nationalbanken. Vi ser jo de samme Ulykker i de andre Lande, og jeg tror ikke, det ærede Medlem vil sige, at det overalt er Nationalbankens, den danske Nationalbanks Skyld. Det er et Spørgsmaal for sig, hvem der er Skyld i det, maaske ogsaa det ærede Medlem og jeg har Skyld i det ved de Love, vi har været med til at foreslaa og vedtage, det